

PISMA BRALCEV

Zmanjšajmo hrup

SPOŠTOVANI TOVARIS
UREDNIK!

Zivimo v času, ko je tudi hrup – poleg onesnaženja zraka – postal ena glavnih nadlog človeštva. Vsaka hoja, tudi na najkrajše razdalje, postaja ljudem odvečna in se zato želijo voziti. Verjetno imamo prav zato v Mostah dve avtobusni postaji na razdalji malo več kot sto metrov! Tako se avtobus proge št. 4 ustavi pri tržnici nasproti občine, a komaj spet, že se zopet ustavi nasproti postaje milice. Isto velja za avtobus na progi št. 2.

Ne skrbi nas obremenitev avtobusnih motorjev zaradi pogostih speljav, premnogi stanujemo v neposredni bližini obeh avtobusnih postaj in moramo nenehno poslušati ropot motorjev pri speljavi. Ali ne bi bila dovolj ena sama avtobusna postaja? Morda nasproti pošte? Saj so tudi na Titovi cesti zmanjšali število avtobusnih postaj! Našim občanem in tudi drugim, ki prihajajo v Moste, pa tudi ne bi škodilo, če bi napravili nekaj korakov peš!

N. S.

Pripis uredništva:

Nepodpisanih ali samo z inicialkami podpisanih pism uredništvo ne objavlja. No, tokrat smo sprčo pomembnosti – tako za avtorja kot za bralce – naredili izjemo. Upravičeni jezi, ki jo tovariš N. S. zlija na Viatorjeve „krpane“ se pridružuje tudi uredništvo in najbrž tudi še kdo. Vendar sodimo, da „krpane“ prispevajo k hrupni Ljubljani le delček (tu so še vsa druga motorna vozila v cestnem prometu, letala, tovamiške sirene, piskanje lokomotiv, hrupne toplane itn.). Zato bo treba to hudo nadlogo, ki vse bolj tare Ljubljance (in sploh prebivalce velikih mest), re-

ševati kompleksno in dolgoročno, predvsem pa načrtno. Najbrž z ukinitvijo ene ali dveh mestnih avtobusnih postaj ne bomo veliko pridobili. Vprašanje pa je, kako bi na tak ukrep reagirali delavci, ki se dvakrat dnevno vozijo v avtobusih. Ni namreč prijetno pozimi in v neurju pesačiti četrte ure ali več do najbližje avtobusne postaje, še posebej, če se ti muči. In danes se nam vsem muči.

Kdaj v Polju avtobusna čakalnica?

Spoštovani tovariš urednik!

Naselje Polje ima zelo prometno križišče cest Ljubljana-Moste-Zalog-Vevče-Zadobrova in drugih, ki peljejo k vsem bližnje in daljne okolice.

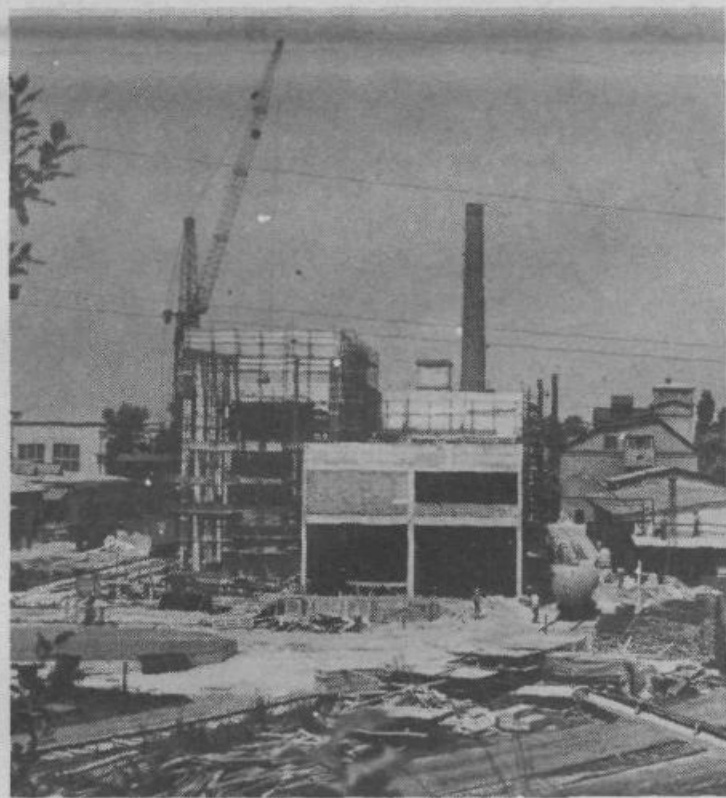
Iz Ljubljane vozijo dnevno proti Zalogu, Vevčam in Zadobrovi na redni progi avtobusi številke 10, 11 in 12. Promet je zelo živahen, saj je Polje in njegova bližnja okolica zelo gosto naseljena.

Na avtobusnem postajališču v Polju že leta ni čakalnica, ki pa bi bila nujno potrebna, saj je avtobusno postajališče brez zaščite pred slabim vremenom, dežjem, snežnim metezem, vetrom. Tu čakajo na avtobuse vseh smeri delavci raznih industrijskih podjetij, ki se vozijo z dela in na delo. Solarji, dijaki, študentje se tudi vozijo z avtobusi.

Ob samem postajališču v Polju je lep in primeren prostor, da bi tam lahko postavili potrebno čakalnico. Sedaj sta na prostoru dve manjši klopi, kar je precej premalo za tako množico občanov.

Vsi, ki se vozimo v Polje, čakamo večkrat dalj časa na odprtem prostoru na postajališču in pričakujemo, da končno po toliko letih dobimo čakalnico.

ANTON ZRNEC

REKONSTRUKCIJA ENERGETIKE NA VEVČAH

Zastarelost in izrabljenost naprav v termoelektrarni Papirnice na Vevčah, na drugi strani pa vse večja poraba elektrike in pare so bili vzroki, da smo se lotili rekonstrukcije energetske baze.

V decembru leta 1973 smo pričeli z gradnjo nove toplane, malo kasneje pa še z vsemi drugimi vzorednimi deli.

Poleg obstoječih dveh blok-kotlov, ki jih bomo postavili na novo lokacijo, bomo dobili nov 50-tonski blok-kotel, parno turbino s 6,4 MW in vso pripadajočo opremo.

Po načrtu morajo biti dela opravljena do začetka novembra 1974, ko bomo pričeli s polzkusnim pogonom. Izvajalec Gradisu, Hidromontaži ter Elektroprojektu, ki opravlja inženiring, gre zahvala, da potrebna dela tečejo po načrtu.

dip. inž. DANILO ŠKERBINEK

DEŽURNI 43-277

OB RAZPRAVAH O PREDKONGRESNIH DOKUMENTIH

V juniju smo na razširjeni seji predsedstva sprejeli rokovnik poteka razprav o predkongresnih dokumentih. Zadolžili smo se, da bomo do 31. julija izvedli razprave o aktivih, do 5. avgusta pa v specializiranih organizacijah. Istočasno smo pričeli tudi z evidentiranjem delegatov, ki nas bodo zastopali na kongresu ZSMS.

Na sklepnih razširjeni seji smo ugotovili, da sprejeti rokovnik razprav ni bil popolnoma v skladu s potekom akcij, saj smo pri

organiziranju razprav naleteli na precej težav – zlasti objektivnih, saj je dopustniško mrtvilo prodrl v naše vrste močnejše, kot smo pričakovali. Tudi nekateri posamezniki so z neodgovornim odnosom do zadanih nalog precej okrnili široko zacnovani potek javnih razprav.

Precej več težav imamo s specializiranimi organizacijami, saj je bilo zaradi neprimerne časa težko vzpostaviti stike z njimi. Zato smo se dogovorili z MK ZMS, da bo težišče razprav s specializiranimi organizacijami na mestni ravni.

Vse naše razprave so bile žal

10-LETNICA DELOVANJA LIKOVNIH UMETNIKOV OBČINE LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Prva razstavljalavca Kumar in Zahariaš

V letošnjem letu poteka že deset let, odkar so likovni ustvarjalci s področja občine Ljubljana Moste-Polje pričeli prirediti razstave svojih del: od 27. junija do 1. avgusta so organizirali pod okriljem občinske ZKPO osmo skupno razstavo, na kateri je sodelovalo 9 umetnikov. Ob otvoritvi te razstave je imela predsednica občinske ZKPO Draga Svetina govor, iz katerega smo povzeli nekatere ugotovitve in jih posredujemo našim bralcem.

Pred 10 leti so likovni umetniki, ki bivajo na našem področju, prvič razstavljali, in sicer v vzgojnovarstvenem zavodu Angele Očepke. Najprej sta razstavljala slikar Stane Kumar in kipar Aladar Zahariaš. V istih prostorih je bila v tem letu prava skupinska razstava. Naslednje leto je bila skupinska razstava v prostorih Lesnine nad Mercatorjevo trgovino. V tretjem letu sta v osnovni šoli Ketteja in Murna razstavljala slikarka Vida Fakin in kipar Aladar Zahariaš. V tem tretjem letu so priredili v prostorih Lesnine skupno razstavo tudi vsi moščanski likovni ustvarjalci. Istočasno so naši likovniki v sodelovanju z moščansko knjižnico razstavljali v prostorih knjižnice. V četrtem letu delovanja, to je leta 1967, prirejajo likovni umetniki ponovno skupno razstavo v vzgojnovarstvenem zavodu Angele Očepke in nato še v restavraciji družbene prehrane vevške papirnice.

Leta 1967 se je občinska ZKPO na pobudo naše likovne komisije ter tov. Zveznika v zavodu za spomeniško varstvo lotila restavriranja kapele pri bivšem Codelijevem gradu – sedanje Jelovškove galerije. V tem času in še naslednje leto so bila vsa denarna sredstva namenjena, sekciji za likovno dejavnost, ter delno sredstva občinske ZKPO in posebna dotacija naše občine iz sredstev sklada za ohranitev kulturnih spomenikov – kar je vse skupaj znašalo okrog 5 milijonov starih dinarjev – porabljena za restavriranje kapele. Tako je že četrta razstava naših likovnih mojstrov bila leta 1968 prav v teh prostorih, ko se prvič pojavlja ime Jelovškova galerija in je takrat kapela tudi prvič služila likovnemu namenu.

V delno obnovljeni galeriji v gradu na Kodeljevem so naši umetniki že takrat opozorili javnost na nenavadno privlačen, arhitektonsko bogat baročni prostor kapele, ki je hkrati še razkošno poslikan z Jelovškovi freskami. Prostor, ki že dolgo ne služi več svojemu prvotnemu namenu, je doslej samo delno restavriran.

Z ureditvijo tega majhnega kompleksa, ki je po svoji obliki in okrasu izredno bogat in zanimiv, smo pridobili nov umetnostni in kulturno zgodovinski spomenik v tem delu Ljubljane, ki jih podobnih pričevanj zgodovine in umetnosti ne premore ravno mnogo. Jelovškova galerija je postala v nekaj letih že tako znana, da se zanjo in za njene razstavne prostore zanimajo umetniki iz cele Slovenije. Tudi s te plati gre hvala našim likovnim ustvarjalcem za njihovo plemenito pobudo.

V tej galeriji so priredili likovni umetniki občine Moste-Polje svojo 8. skupno razstavo. Deset avtorjev: Jože Centa, Mire Cetin, Vida Fakin, Andrej Herman, Aleks Horvat, Stane Kumar, Jože Trpin, Izidor

Urbančič in Aladar Zahariaš so se predstavili javnosti z najnovejšimi svojimi deli.

Vida FAKIN je kot prva razstavljala v naši občini v okviru likovne komisije. Sodeluje tudi na vseh društvenih razstavah doma in po svetu. Svoj slikarski opus je posvetila slikanju slovenskih kozolcev in iz teh izviračih vtisov do fantastičnih izpovednih stvaritev. Delovala je tudi na pedagoškem področju na osnovni šoli Ledina.

STANE KUMAR je razstavjal vseh 10 let kot grafik in slikar. Istočasno je bil pedagog na šoli za oblikovanje. V glavnem se je posvetil motivom železniških postaj in življenju na njih s posebnim veseljem in uspehom do lokomotiv starejših izvedb. Edini je v Jugoslaviji, ki je z uspehom začel ustanovljati tudi take muzeje. Prek teh železniških motivov z izrazito socialno motiviko je postal zelo popularen. Razstavjal je že po vsem svetu. Pri nas v Sloveniji je še posebno znan kot ustanovitelj predvojnega likovne skupine Gruda. Na tej razstavi se je predstavil s tremi deli v olju.

JOZE TRPIN spada v starejšo generacijo likovnikov. Je izrazit realist, sodeluje na vseh društvenih razstavah in je sodeloval tudi na vseh skupnih razstavah moščanskih umetnikov. Je tudi grafik. Delal je v tovarni Saturnus kot uporabni grafik in oddelkovodja ter v grafičnem oddelku Mladinske knjige. Kot pedagog pa je deloval tudi na šoli za oblikovanje. Imel je več samostojnih razstav. Na razstavi se je predstavil s tremi olji: Morje, Stara Ljubljana in Soča v Trenti.

ALEKS HORVAT je izrazit slikar z bogato paletno in z izrednim občut-

kom do barvnega odnosa in kompozicije. Sodeloval je na vseh društvenih razstavah doma, razstavjal je tudi v tujini ter je imel tudi nekaj samostojnih razstav. Je pa tudi pedagog na osnovni šoli Hinko Smrekar. Na razstavi je prikazal 2 olji: Pokrajino I in II.

ALADAR ZAHARIAŠ je sodeloval na vseh razstavah – občinskih in društvenih, razstavjal je doma in v tujini. Imel je samostojne razstave po vsej Jugoslaviji. Sodeloval je v slikarskih kolonijah. Je tudi pedagog na šoli za aranžerske tehnike. Kot vodja komisije za likovno dejavnost pri občinski ZKPO deluje že vrsto let in nosi težko breme vsega odgovornega dela na področju likovne dejavnosti. Tokrat se je predstavil s tremi plastikami iz varjenega železa: Kentauer, Don Kihot in Sancho Pancha ter Padajoči Ikarus.

ANDREJ HERMAN je sodeloval na vseh občinskih razstavah. Ukvarja se s grafiko in slikarstvom. Spada med mlajšo generacijo. Deluje kot pedagog na šoli Vide Pregarc. Na naši razstavi je prikazal 2 olji: Zahod in Ugalsi svet.

JOŽE CENTA spada v mlajšo generacijo likovnikov. Sodeluje že vrsto let na občinskih razstavah, imel pa je tudi že več samostojnih razstav. Deluje kot likovni pedagog na osnovni šoli Jožeta Moskrčiča. Bil je edini iz prve povojne generacije kočevskih matulantov, ki se je posvetil umetnosti. Pred nekaj dnevi je likovni salon v Kočevju zaprl vrata njegove razstave, ki je imela velik odmev. Centa rad slika krajino v vseh njenih planih in barvnih prehodih, tako tudi portret z nekaterimi psihološkimi značilnostmi,

tako tihožitje z jasno poudarjenim potrebnim razpoloženjem kot tudi figuralno kompozicijo z znanjem anatomije, posluhom za ritmične vrednote in z radostnim pogumom za morebitno stilizacijo. Barve ne čuti samo kot ploskovno dopolnilo, ampak predvsem kot sredstvo oblikovanja, modeliranja in ne nazadnje kot nosilko razpoloženja in slike. Na naši razstavi se je predstavil v slikah in v olju Jutro, Pravljica in Urban.

MIRE CETIN spada v srednjo generacijo. Je likovnik in direktor šole za oblikovanje. Sodeloval je na mnogih razstavah in razstavjal tudi samostojno. Na naši razstavi se je predstavil z oljem Krajina.

IZIDOR URBANČIČ je razstavjal v večjih mestih naše domovine, pa v mnogih mestih tujine. Raziskuje figuralno kompozicijo, tematika je pripovedna, alegorična, s podarjem na humanosti. Barve so nekoliko temne. Slike so zanimive, morda nekoliko skrivnostne. Deluje kot pedagog na šoli za aranžerske tehnike. Umetnik je sodeloval tudi v raznih slikarskih kolonijah. Raziskuje figuralno kompozicijo.

Sedaj že pokojni Janez TRPIN je sodeloval z našimi umetniki. Razstavjal je dela uporabne grafike, predvsem plakate in osnutke za znamke. Po vojni je bil eden najboljših znanih osnivalcev in ustvarjalcev plakata.

Vsi umetniki so iz našega predela Ljubljane ali so živeli v našem okolju.

Skupna razstava je bila zanimiva manifestacija širokih možnosti in proslavljanja 10-letnice delovanja naših likovnih ustvarjalcev. Zato je bilo pod Jelovškovo kupolo združenih več šol, več smeri, vsa prizadevanja in čimveč individualnosti današnjega ustvarjanja.

Razstava je bila tudi pregledna informacija o likovnikih naše občine in njihovih najnovejših del, za ljubitelje in poznavalce umetnosti pa resničen užitek.

Izidor Urbančič je letos razstavjal v Jelovškovi galeriji. Umetnik raziskuje figuralno kompozicijo, tematika njegovih stvaritev je pripovedna, alegorična s poudarkom na humanosti.

Srečanje najstarejših Založanov

Na terenu KS Zalog živi približno 180 upokojencev, ki so dobili svoje prostore v zadržnem domu ob ustanovitvi kluba, ki deluje šele od pomladi pod vodstvom društva v Polju. Namen kluba je, da nudi upokojencem možnost za shajanje in klepet. Poleg tega imajo razne sekcije: balinajo in šahirajo, nameravajo pa ustanoviti tudi pevski zbor.

„Mlajši“ upokojenci so 14. julija 1974 pripravili najstarejšim Založanom, starih nad 80 let, prijateljsko srečanje. Za to akcijo so se odločili, ker je tako visok življenjski jubilej potrebno posebej proslaviti in ker upokojenci sami niso obiskovali kluba in niso imeli priložnosti za klepet. V Zalogu je tako visoka starost dočakalo 17 upokojencev, vabilu se je odzvalo 9 upokojencev; drugi so svojo udeležbo opravičili s slabim zdravjem.

V imenu zaloških upokojencev je prisotne pozdravil predsednik kluba Franc Srebrnjak. Dejal je, da so 80-letniki živ spomenik preteklosti, po katerih se morajo mlajši ozirati in iskati med njimi vzornike, ker so prav ti upokojenci s trdim delom in žulji mnogo pripomogli k naši današnji blaginji.

Kot predstavnika društva upokojencev Polje sta se vabilu odzvala tudi Franc Hubert, sicer predsednik kluba upokojencev Vevče, in Ludvik Kukavica, tajnik omenjenega kluba.

Kljub skromni udeležbi je srečanje minilo v prijetnem ozračju. Vsi so se razgovorili ob obujanju spominov in tudi smeha ni manjkalo.

Dokaz, da so bili resnično veseli in zadovoljni, so besede Jožefe Lozeje ob slovesu. Vsa ginjena je dejala: „Hvala vam, ker se spomnite nas, starih ljudi!“

Ob slovesu so si zaželeli, da bi se drugo leto zopet sošli. To je tudi želja organizatorjev, ki bi akcijo radi izvedli za upokojence od 75. leta starosti naprej.

MILENA MATJAŽIČ

Spominski posnetek najstarejših Založanov

Zidar
Kočevje

SEKTOR LJUBLJANA